

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תני: או זה וזה יורד ולוקט, או זה וזה יורד ולוקט.	האמר ליה שמואל לרב ענן:											◇	לט.
זה וזה יורד ולוקט, ובלבד שלא ילקוט ביד.	מר בריה דרבנא מתני ליה לקולא:										■		לט.
אריוך, ספק לי ואנא איכול.	לוי לשמואל:											○	לט.
רב אויא ורבה בר רב חנן מספקו ספוקי להדדי.	[רב אויא ורבה בר רב חנן]											○	לט.
אין ערלה בחוצה לארץ.	חריפי דפומבדיתא:											■	לט.
שלחה רב יהודה לקמיה דרבי יוחנן												○	לט.
סתום ספיקא ואבד וראה, והכרוז על פירותיהן שטעונים גניזה, וכל האומר אין ערלה בח"ל - לא יהא לו נין ונכד (מיכה ב) משליך חבל בגורל בקהל ה'.	שלח ליה: [רבי יוחנן]											■	לט.
ואינהו כמאן סברוה?												ז	לט.
אין ערלה בח"ל.	כי הא דתניא: רבי אלעזר בר' יוסי אומר משום ר' יוסי בן דורמסקה, שאמר משום רבי יוסי הגלילי, שאמר משום רבי יוחנן בן נורי, שאמר משום ר' אלעזר הגדול:											■	לט.
ולא?												ז	לט.
אף החדש	והאגן תנן, רבי אלעזר:											■	לט.
חדש.	תני:											!	לט.
ערלה בח"ל - הלכה למשה מסיני.	רבי אסי אמר ר' יוחנן:											■	לט.
ספק ערלה בארץ - אסור, בסוריא - מותר	ר' זירא לרבי אסי, והתניא:											■	לט.
אישתומם כשעה חזא												○	לט.
אימא כך נאמר: ספיקא מותר, ודאא אסור.	א"ל: [רבי אסי]											!	לט.
לוקין על הכלאים דבר תורה.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											■	לט.
הכלאים - מדברי סופרים	רבי אלעזר בר' יוסי, והאגן תנן:											■	לט.
לא קשיא: כאן בכלאי הכרם, כאן בהרכבת האילן כדשמואל												!	לט.
(ויקרא יט) את חקתי תשמורו - חוקים שהקתי לך כבר, (ויקרא יט) בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע - מה בהמתך בהרבעה, אף שדך בהרכבה ומה בהמתך נוהג בין בארץ בין בח"ל, אף שדך נוהג בין בארץ בין בח"ל.	דאמר שמואל:											■	לט.
ואלא הכתיב: שדך												ז	לט.
ההוא, למעוטי זרעים שבח"ל.												!	לט.
רב חנן ורב ענן הוו שקלי ואולי באורחא, חזויהו לההוא גברא דקא זרע זרעים בהדי הדדי												○	לט.
ניתי מר נשמתי	א"ל: [רב ענן]											■	לט.
לא חזרתו.	א"ל: [רב חנן]											ז	לט.
ותו חזויהו לההוא גברא דקא זרע חטי ושערי בי גופני												○	לט.
א"ל: ניתי מר נשמתי	א"ל: [רב ענן]											■	לט.
א"ל: לא צהריתו, לא קיימא לן כרבי יאשיה דאמר: עד שזרע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד?	א"ל: [רב חנן]											ז	לט.
רב יוסף מערב ביורני זרע.	[רב יוסף]											○	לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכלאים - מדברי סופרים	א"ל אבוי, והאנן תנן:	⚡											לש: לש:
לא קשיא: כאן בכלאי הכרם, כאן בכלאי זרעים, כלאי הכרם דבארץ אסורים בהנאה - בח"ל נמי גזרו בהו רבנן, כלאי זרעים דבארץ לא אסירי בהנאה - בח"ל נמי לא גזרו בהו רבנן.	א"ל: [רב יוסף]	!											לש: לש:
לאו מלתא היא דאמרי	הדר אמר רב יוסף:	■											לש: לש:
דרב זרע גינתא דבי רב משארי משארי, מאי טעמא? לאו משום עירוב עירובי כלאים.		■	O										לש: לש:
בשלמא אי אשמעינן ארבע על ארבע רוחות הערוגה ואחת באמצע - שפיר, אלא הכא משום נוי, ואי נמי משום טרחא דשמעא היא.	אמר ליה אבוי:	⚡											לש: לש:
כל העושה מצוה אחת - מטיבין לו, ומאריכין לו ימיו, ונוחל את הארץ, וכל שאינו עושה מצוה אחת - אין מטיבין לו, ואין מאריכין לו ימיו, ואינו נוחל את הארץ.													לש: לש:
אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקין קיימת לו לעולם הבא, אלו הן: כבוד אב ואם, - וגמילות חסדים, והכנסת אורחים, והבאת שלום בין אדם לחבירו, ותלמוד תורה כנגד כולם	ורמינהי:										⚡		לש: לש:
הכי קאמר: כל העושה מצוה אחת יתירה על זכותיו - מטיבין לו, ודומה כמי שמקיים כל התורה כולה.	רב יהודה:										!		לש: לש:
מכלל, דהנך אפילו בחדא נמי?											⚡		לש: לש:
לומר, שאם היתה שקולה - מכרעת.	רב שמעיה:											!	לש: לש:
וכל העושה מצוה אחת יתירה על זכותיו - מטיבין לו?												⚡	לש: לש:
כל שזכותיו מרובין מעונותיו - מריעין לו, ודומה כמי ששרף כל התורה כולה ולא שייר ממנה אפילו אות אחת, וכל שעונותיו מרובין מזכותיו - מטיבין לו, ודומה כמי שקיים כל התורה כולה ולא חיסר אות אחת ממנה	ורמינהו:											⚡	לש: לש:
מתניתין, דעבדין ליה יום טוב ויום ביש.	אבוי:											!	לש: לש:
הא מני? רבי יעקב היא	רבא:											!	לש: לש:
שכר מצוה בהאי עלמא ליכא	דאמר: [רבי יעקב]											!	לש: לש:
אין לך כל מצוה ומצוה שכתובה בתורה שמתן שכרה בצדה, שאין תחיית המתים תלויה בה בכיבוד אב ואם כתיב: (דברים ה) למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך, בשילוח הקן כתיב: (דברים כב) למען ייטב לך והארכת ימים, הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות, ועלה לבירה ושלח את האם ונטל את הבנים, ובחזירתו נפל ומת, היכן טובת ימיו של זה? והיכן אריכות ימיו של זה? אלא, למען ייטב לך - לעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיו - לעולם שכולו ארוך.	דתניא, רבי יעקב:											!	לש: לש:
ודלמא לאו הכי הוה												⚡	לש: לש:
ר' יעקב מעשה חזא.												!	לש: לש:
ודלמא מהרהר בעבירה הוה												⚡	לש: לש:
מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה.												!	לש: לש:
ודלמא מהרהר בעבודת כוכבים הוה, וכתביב: (יחזקאל יד) למען תפוש את בית ישראל בלבם												⚡	לש: לש:
איהו נמי הכי קאמר: אי סלקא דעתך שכר מצוה בהאי עלמא, אמאי לא אגין מצות עליה כי היכי דלא ליתני לידי הרהור.												!	לש: לש:
שלוחי מצוה אין נוזקין	והא א"ר אלעזר:	⚡										■	לש: לש:
התם בהליכתן שאני.												!	לש: לש:
שלוחי מצוה, אינן נוזקין לא בהליכתן ולא בחזירתן	והא אמר רבי אלעזר:	⚡										■	לש: לש:
סולם רעוע הוה, דקביע היוקא, וכל היכא דקביע היוקא לא סמכינן אניסא, דכתיב: (שמואל א טז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאלו והרגני.												!	לש: לש:
אילמלי דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיה, לא חטא.	רב יוסף:											■	לש: לש:
ואחר מאי הוא?												^	לש: לש:
כי האי גונא חזא	איכא דאמרי:											!	לש: לש:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לישנא דחוצפית המתורגמן הוא דהוה גריר ליה דבר אחר, אמר: פה שהפיק מרגליות ילחך עפר? נפק חטא.	ואיכא דאמרי:												◇	לט:	
כל העושה מצוה אחת - מטיבין לו	רמי רב טובי בר רב קיסנא לרבא, תנן:												‡	◇	לט:
עשה אין, לא עשה לא													‡		
ישב ולא עבר עבירה - נותנים לו שכר כעושה מצוה	ורמינהי:												‡	◇	לט:
התם, כגון שבא דבר עבירה לידו וניצול הימנה	אמר ליה: [רבא]												!	◇	לט:
כי הא דרבי חנינא בר פפי תבעתיה ההיא מטרוניתא, אמר מלתא ומלי נפשיה שיחנא וכיבא, עבדה היא מילתא ואיתסי, ערק טשא בההוא בי בני, דכי הוּ עיילין בתרין אפילו ביממא הוּ מיתזקי למחר, אמרו ליה רבנן: מאן נטרך? אמר להו: שני נושאי קיסר שמרוני כל הלילה, אמרו ליה: שמא דבר ערוה בא לידך וניצלת הימנו, דתנינא: כל הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו, עושין לו נס.	[רבי חנינא]												!	◇	לט: